

10. 1. 2021

NEATARNACEV

Ročník II. **2.**

SVIATOK KRSTU KRISTA PÁNA

R.: Pán požehná svoj ľud pokojom.

Ján hlásal: „Po mne prichádza mocnejší, ako som ja. Ja nie som hoden ani zohnúť sa a rozviazať mu remienok na obuvi. Ja som vás kŕstil vodou, ale on vás bude kŕtiť Duchom Svätým.“

V tých dňoch prišiel Ježiš z galilejského Nazareta a Ján ho pokrstil v Jordáne. Vtom, ako vystupoval z vody, videl otvorené nebo a Ducha, ktorý ako holubica zostupoval na neho. A z neba zaznel hlas: „Ty si môj milovaný Syn, v tebe mám zaľúbenie.“

Dnes nám náš Boh zjavil svoju nerozdielnu prirodzenosť v troch Osobách. Otec vydáva jasné svedectvo Synovi, Duch zostupuje z neba v podobe holubice, Syn sklonil svoju nepoškvrnenú hlavu pred Predchodcom a tým, že sa dal pokrstiť rozviazal putá otroctva ľudskému pokoleniu, pretože on je milovník ľudí.

Ježiš sa prvý krát objavuje na verejnosti, keď z Galiley prichádza k Jordánu, aby sa dal Jánovi pokrstiť. Samotný krst je v evanjeliu spomenutý len okrajovo. Jeho význam vyjadruje rozhovor s Jánom, ktorý predchádzal krstu a Otcovo svedectvo, ktoré zaznelo hneď po ňom.

V prvých slovách, ktoré Ježiš vyslovuje, vyhlasuje svoje poslanie naplniť celú Otcovu vôľu. Ján vyjadruje Ježišovu nadradenosť a potvrdzuje, že to o ňom platí, čo hlásal o očakávanom Mesiášovi: „Ten, čo príde po mne, je mocnejší ako som ja (...) on vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom.“ Ján tak potvrdzuje Ježišovu božskú dôstojnosť a božskú moc. Hoci aj sám Ján má o Mesiášovi inú predstavu, necháva sa poučiť, a splní, čo Boh od neho očakáva .

Prvé kroky Ježišovho verejného pôsobenia smerujú k Jordánu, kde sa postaví do rady hriešnikov. Práve oni okrem vyznania svojich hriechov vyjadrujú aj túžbu zbaviť sa ich, veď preto sem prišli. Tu Ježiš začína svoje pravé poslanie: „Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov.“ Vyjadruje to už jeho meno: „dáš mu meno Ježiš (Jehošua, Boh je spása), lebo on vykúpi svoj ľud z jeho hriechov.

Ježiš začína zachraňovať hriešnikov tým, že nim nestavia nadradene, ale že ide medzi nich, osudovo sa s nimi stotožňuje a dáva sa Jánovi pokrstiť ako jeden z nich. V poslušnosti Otcovej vôli je Ježiš plne na strane hriešnikov. Všetka jeho činnosť až po smrť na kríži je určovaná týmto postojom a týmto poslaním. Ježiš vyznáva lásku k Otcovi vernosťou jeho vôli, Otec vyznáva svoju lásku k Synovi pre poslušnosť, s ktorou mu chce zachrániť jeho stratené ľudské deti. Ak je pravda, že Syn je ako Otec, tak potom je Boh úplne odlišný od toho, čo všetky náboženstvá o ňom tvrdia a čo všetky ateizmy popierajú: kto by si predstavil Boha v zástupe s hriešnikmi, poníženého a solidárneho s ich osudom?

Toto je najimpozantnejší obraz Boha, ktorého nikto nikdy nevidel, ale ktorý práve v tejto chvíli ukazuje svoju pravú tvár. Záchranári sa vrhajú doprostred ohňa, búrky alebo skál, aby z nich mohli človeka vytrhnúť, keď dieťa spadne do jamy, otec zostúpi k nemu. Presne to robí Otec, keď posielá Syna aby zachránil svojich ľudských bratov.

**Medzi nami a Božím Duchom bol dvojitý múr rozdelenia:
múr prirodzenosti a múr, ktorý predstavuje naša vôľa,
narušená zlom.**

**Prvý múr zbúral Ježiš svojim vtelením a druhý svojím
ukrižovaním, pretože krížom premohol hriech.**

**Keď boli odstránené všetky prekážky, už nič viac
nebráni vyliatiu Ducha Svätého na každé telo.**

V okamihu svojho krstu sa Ježiš rozhodol zomrieť za hriešnikov a tým umožniť, aby sa krst ako sviatosť stal skutočne účinný, aby bol možný aj definitívny prechod zo smrti do života. Ježiš tu anticipoval svoju smrť na kríži. A od tejto chvíle tieň kríža neustále sprevádzal Ježišove kroky: v zápase s diablom, v úkladoch farizejov a zákonníkov, v neprijatí a zrade.

Z Ježišovho prebodnutého boku vyšla krv a voda, predobraz sviatosti krstu, ktorý už nielen symbolizuje, ale má moc uskutočňovať znovuzrodenie. Podľa patristického ponímania sa máme nechať pokrstiť „od Krista“ ale aj pokrstiť „do Krista“ slovami sv. Pavla „zaštepíť do Krista.“ Pritom on z nás preberie hriech a zničí ho a do nás z neho prenikne miazga života.

Ježiš bol od počatia pravým človekom, ale aj pravým Bohom, teda bol s Otcom neustále spojený v Duchu Svätom. Ako to, že na neho zostupuje Duch Svätý až pri Jordáne?

Pri krste v Jordáne Ježiš aj ako človek prijíma plnosť Ducha Svätého. Sv. Bazil zdôrazňuje, že tu bola aktívne prítomná celá Najsvätejšia Trojica: „Vysloviť meno Kristus znamená vyznávať celú Trojicu: znamená to v skutočnosti poukázať na Boha, ktorý pomazal, na Syna, ktorý bol pomazaný, a na pomazanie, ktoré je Duchom Svätým.“ Slovo „kresťan“ je odvodené od Kristus a preto o ňom platí to isté. Už vo chvíli krstu je pokrstený pomazaný krizmou spásy „aby bol údom Krista kňaza, proroka a kráľa.“

Prehľad liturgických slávení na budúci týždeň

<i>1. CEZROČNÝ TÝŽDEŇ</i>	<i>MÝSLAVA</i>	<i>BAŠKA</i>
<i>Pondelok</i> 11. 1. <i>Féria</i>	† Anna	---
<i>Utorok</i> 12. 1. <i>Féria</i>	† František, Margita, František	---
<i>Streda</i> 13. 1. <i>Féria</i>	† Terézia	---
<i>Štvrtok</i> 14. 1. <i>Féria</i>	ZBP Janka s rod.	---
<i>Piatok</i> 15. 1. <i>Féria</i>	ZBP rod. Lukáčová ZBP rod. Boldižárová	---
<i>Sobota</i> 16. 1. <i>Féria</i>	† Peter Slimák	---
<i>Nedeľa</i> 17. 1. <i>DRUHÁ NEDEĽA</i> <i>V CEZROČNOM</i> <i>OBDOBÍ</i>	† Ľudmila za živých a † z rod. Müllerovej	---

*Všetky úmysly svätých omši budú odslúžené
bez účasti veriacich vo farskom kostole
sv. Bartolomeja v Myslave.*